

Lege privind instituirea taxei de cult

Art. 1

1.1. Începând din anul 2001, pe teritoriul României se instituie o taxă de cult obligatorie pentru toți cetățenii acestei țări, indiferent cărui cult aparțin aceștia. Sunt exceptați de la plata taxei de cult acei cetățeni care se declară, în scris, că sunt ateii sau că aparțin unor culte sau secte ce nu sunt recunoscute legal în România. De asemenea, sunt exceptate de la plata taxei de cult persoanele fără discernământ, alienații mintali, minorii, precum și persoanele internate în aziluri și spitale pentru boli incurabile

1.2. Taxa de cult reprezintă 1,5% din veniturile salariale, pensii, alocații, alte surse legale de câștig realizate de fiecare persoană, dar nu mai puțin de 150.000 lei/an. Această sumă minimă se va indexa anual cu rata inflației.

Art. 2

Taxa de cult se poate achita integral, o dată pe an, sau în tranșe trimestriale. Pentru întârzieri la plată se percep penalitățile prevăzute de lege.

Art. 3

Taxa de cult se achită la casieriile Circumscripțiilor financiare de pe raza localității de domiciliu a fiecărui plătitor al taxei de cult.

Art. 4

4.1. Circumscripțiile financiare vor cere ca în documentele de plată să se specifice cultul căreia îi aparține persoana care achită taxa de cult.

4.2. Circumscripția financiară va reține, pentru acoperirea cheltuielilor proprii, maxim 2,5% din valoarea sumei încasate.

4.3. Circumscripția financiară va vira diferența de 97,5% în contul, deschis la Trezoreria Statului, al fiecărui cult.

Art. 5

Sumele colectate și depuse în conturi distincte la Trezoreria Statului vor putea fi folosite numai de către instituțiile de cult recunoscute oficial. Nu vor mai fi percepute comisioane de către Trezorerie pentru operațiunile de transferare a sumelor sau pentru ridicarea lor în numerar.

Art. 6

Persoanele care achită taxa de cult beneficiază, pe tot parcursul anului respectiv, de întreaga asistență religioasă din partea clerului cultului căruia aparțin.

Art. 7

7.1. Achitarea taxei de cult îl scutește pe credincios de plata oricărei alte obligații materiale la ceremonialul religios pentru nunți, botezuri, înmormântări sau în orice alt prilej când beneficiază de asistență religioasă.

7.2. Clerul și ceilalți deservenți ai cultelor religioase care pot desfășura activități de cult sunt obligați să acorde asistență religioasă tuturor persoanelor care și-au achitat taxa de cult, la data, în locurile și în circumstanțele precizate de acestea din urmă.

7.3. Dacă reprezentantul cultului căruia I se solicită asistență religioasă nu dă curs, fără temei, solicitării, plătitorul taxei de cult poate sesiza instituția ierarhic superioară, care este obligată să ia măsurile disciplinare care se impun.

7.4. Dacă decizia luată în urma sesizării nu satisface pe reclamant, acesta se poate adresa instanței de judecată, conform normelor în vigoare, solicitând daune morale.

7.5. Pentru a acorda asistența religioasă solicitată, reprezentantul cultului poate percepe beneficiarului să-i achite contravaloarea cheltuielilor de transport, cu condiția parcurgerii unei distanțe de minim 10 km de la sediu la locul unde se acordă asistența religioasă.

Art. 8

8.1. Din sumele colectate prin plata taxei de cult, cultele își vor acoperi cheltuielile de funcționare (salarii, cheltuieli de regie etc.), precum și cele necesare pentru repararea și întreținerea lăcașurilor de cult pe care le dețin și le administrează.

8.2. Cultele religioase vor acoperi din aceeași sursă inclusiv cheltuielile ocazionate de funcționarea unităților școlare, de caritate sau de asistență medicală, altele decât cele care se află în administrarea și subordinea instituțiilor statului.

Art. 9

9.1. Din momentul intrării în vigoare a prezentei legi încetează orice alte obligații de plată ale statului față de cultele religioase.

9.2. Cultele religioase își vor stabili organigramele și structura de personal pe plan local, regional sau național, astfel încât să-l poată plăti integral și exclusiv din sumele obținute din colectarea taxei de cult.

9.3. Cultele religioase pot primi, în condițiile legii, donații, sponsorizări etc., în bani sau produse, bunurile sau sumele rezultate urmând a fi folosite în scopurile dorite.

Art. 10

Cultele religioase legal constituite și înregistrate în România pot desfășura, în condițiile legii, alte activități specifice sau comerciale din care să obțină profit pe care să-l folosească în interes propriu.

Inițiator
Prof. Damian Brădășcu
Deputat de Cluj

